

“मीठे बच्चे – यो पावन बन्ने पढाइ सबै पढाइभन्दा सहज छ, यसलाई बाल, युवा, वृद्ध सबैले पढ्न सक्छन्, केवल ८४ जन्मलाई जान्नु छ ।”

प्रश्न:- सानो वा ठूलो हरेकले कुनचाहिँ अभ्यास अवश्य गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- हरेकले मुरली सुनाउने अभ्यास अवश्य गर्नुपर्छ किनकि तिमी मुरलीधरका बच्चाहरू हो । यदि मुरली सुनाउँदैनौ भने उँच पद पाउन सक्दैनौ । कसैलाई सुनाइरह्यौ भने मुख खुल्दै जानेछ । तिमी हरेकले बाबा समान टिचर अवश्य बन्नु छ । जो पढ्छौ त्यो पढाउनु छ । साना बच्चाहरूलाई पनि यो पढाइ पढ्ने हक छ । उनीहरू पनि बेहदका बाबाको वर्सा लिने अधिकारी हुन् ।

ओम् शान्ति । अब आउँदैछ शिवबाबाको जयन्ती । त्यसमा कसरी सम्भाउनुपर्छ ? बाबाले तिमीलाई सम्भाउनुभएको छ, त्यस्तै तिमीले अरूलाई सम्भाउनुपर्छ । यस्तो त होइन, बाबा जसरी तिमीलाई पढाउनुहुन्छ त्यसरी नै बाबाले सबैलाई पढाउनु छ । शिवबाबाले तिमीलाई पढाउनुभएको छ, जान्दछौ– यस शरीरद्वारा पढाउनुभएको छ । अवश्य हामी शिवबाबाको जयन्ती मनाउँछौ । हामी नाम पनि शिवको लिन्छौ । उहाँ त हुनुहुन्छ नै निराकार, उहाँलाई शिव भनिन्छ । उनीहरूले भन्दछन्– शिव त जन्म-मरणरहित हुनुहुन्छ । उहाँको जयन्ती कसरी हुन्छ ? यो त तिमी जान्दछौ– कसरी नम्बरवार मनाउँदै आउँछन् । मनाउँदै रहन्छन् । त्यसैले उनीहरूलाई सम्भाउनुपर्छ । बाबा आएर यस तनको आधार लिनुहुन्छ । मुख त अवश्य चाहिन्छ, त्यसैले गौमुखको महिमा छ । यो रहस्य थोरै पेचिलो छ । शिवबाबाको कर्तव्य बारे सम्भाउनु छ । हाम्रा बेहदका बाबा आउनुभएको छ, उहाँद्वारा नै हामीलाई बेहदको वर्सा मिल्छ । अवश्य बेहदको वर्सा दिनुभएको थियो, यो कसैलाई थाहा छैन । भारतवर्षलाई नै सचखण्ड भनिन्छ र बाबालाई पनि सत्य भनिन्छ । यो कुरा सम्भाउनुपर्छ, कसैलाई फेरि छिट्टै समझमा आउदैन । कसैले छिट्टै सम्भन्छन् । यो योग र पढाइ (एज्युकेशन) दुवै भुल्ने चीज हुन् । त्यसमा पनि योग त धेरै भुल्न सकिन्छ । ज्ञान त बुद्धिमा रहन्छ नै बाँकी याद नै घरी-घरी भुल्छन् । ज्ञान त तिम्रो बुद्धिमा छँदैछ हामी कसरी ८४ जन्म लिन्छौ, जसलाई यो ज्ञान छ, तिनैले बुद्धिद्वारा बुझ्न सक्छन् जो पहिलो नम्बरमा आउँछन् तिनैले ८४ जन्म लिन्छन् । पहिलो उच्च लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ । नरबाट नारायण बन्ने कथा पनि प्रसिद्ध छ । पूर्णिमामा धेरै ठाउँमा सत्यनारायणको कथा लाग्छ । अहिले तिमी जान्दछौ– हामी साँच्चै बाबाद्वारा नरबाट नारायण बन्ने पढाइ पढ्छौ । यो हो पावन बन्ने पढाइ त्यो पनि अरू सबै पढाइभन्दा बिलकुल सहज छ । ८४ जन्मको चक्रलाई जान्नु छ । यो पढाइ सबैको लागि एउटै छ । वृद्ध, बच्चा, जवान जो पनि छन्, सबैको लागि एउटै पढाइ हो । साना बच्चाहरूलाई पनि हक छ । यदि माता-पिताले यिनीहरूलाई अलि-अलि सिकाउँदै रहे भने समय त धेरै छ नि । बच्चाहरूलाई पनि यो सिकाइन्छ– शिवबाबालाई याद गर । आत्मा र शरीर दुवैका पिता बेग्ला-बेग्लै छन् । आत्मा बच्चा पनि निराकार छ भने बाबा पनि निराकारी हुनुहुन्छ । उहाँ निराकार शिवबाबा हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ, कति सानो हुनुहुन्छ । यो पनि तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । यो राम्रोसँग याद राख्नु छ । भुल्नु हुँदैन । हामी आत्मा पनि बिन्दु समान साना छौ । यस्तो होइन, माथि गयौं भने ठूलो देखिन्छ, तल सानो हुन्छ । होइन, त्यो त हो बिन्दु । माथि गयौं भने तिमी देख्दा पनि देखिदैनौ । बिन्दु छ नि । बिन्दु के देखिन्छ र । यी कुराहरूमा बच्चाहरूले राम्ररी विचार गर्नुपर्छ । हामी आत्मा माथिबाट आएका हौं, शरीरमा खेल खेल्न । आत्मा घट-बढ हुँदैन । अंगहरू पहिला साना, पछि ठूला हुन्छन् ।

अहिले जसरी तिमीले सम्भकेका छौ, त्यस्तै गरी अरूलाई पनि सम्भाउनु छ । अवश्य नम्बरवार जसले जति पढेको छ त्यति नै पढाउँछ । सबैले टिचर पनि अवश्य बन्नु छ, सिकाउनको लागि । बाबामा त ज्ञान छ, उहाँ यति सूक्ष्म, परम आत्मा हुनुहुन्छ, सधैं परमधाममा रहनुहुन्छ । यहाँ एकै पटक संगममा आउनुहुन्छ । बाबालाई तब मात्र पुकार्छन् जब धेरै दुःखी हुन्छन् । भन्दछन्– आएर हामीलाई सुखी बनाउनुहोस् । बच्चाहरूले अहिले जान्दछन्, हामीले पुकार्दै रह्यौं– बाबा ! आएर हामीलाई पतित दुनियाँबाट नयाँ सत्ययुगी सुखी पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस् अथवा त्यहाँ जाने बाटो बताउनुहोस् । त्यो पनि जब उहाँ स्वयम् आउनुहुन्छ तब मार्ग बताउनुहुन्छ । उहाँ तब आउनुहुन्छ जब दुनियाँलाई बदल्नुपर्छ । यो धेरै सरल कुरा हो, नोट गर्नु छ । बाबाले आज यो

सम्भाउनुभएको छ, हामी पनि यसरी सम्भाउँदै गरौं । यस्तो अभ्यास गर्दा-गर्दा मुख खुल्नेछ । तिमी मुरलीधरका बच्चा हो, तिमी पनि मुरलीधर अवश्य बन्नु छ । जब अरूको कल्याण गछ्यो तब त नयाँ दुनियाँमा उच्च पद पाउनेछौ । त्यो पढाइ त यहाँको लागि हो । यो हो भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि । त्यहाँ त सधैं सुखैसुख हुन्छ । त्यहाँ ५ विकारले हैरान पार्दैन । यहाँ रावण राज्य अर्थात् पराड राज्यमा हामी छौं । तिमी नै पहिला आफ्नो राज्यमा थियो । तिमीले भन्दछौ- नयाँ दुनियाँ, फेरि त्यसैलाई पुरानो दुनियाँ भनिन्छ । गायन पनि छ- नयाँ दुनियाँमा भारतवर्ष... यस्तो भनिदैन-नयाँ दुनियाँमा इस्लामी, बौद्धी । होइन । अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ बाबा आएर हामी बच्चाहरूलाई जगाउनुहुन्छ । ड्रामामा पार्ट नै उहाँको यस्तो छ । उहाँले आएर स्वर्ग बनाउनुहुन्छ । भारतवर्ष नै पहिलो देश हो । यो पहिलो देशलाई नै स्वर्ग भनिन्छ । भारतवर्षको आयु पनि सीमित छ । लाखौं वर्ष भन्नु यो त असीमित हुन्छ । लाखौं वर्षको कुनै कुरा स्मृतिमा आउन सक्दैन । नयाँ भारत थियो, अहिले पुरानो भारत भनिन्छ । यही नै नयाँ दुनियाँ हुनेछ । तिमी जान्दछौ- हामी अहिले नयाँ दुनियाँको मालिक बनिरहेका छौं । बाबाले राय दिनुभएको छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो आत्मा पवित्र बन्नेछ र शरीर पनि नयाँ मिल्नेछ । आत्मा र शरीर दुबै सतोप्रधान बन्छन् । तिमीलाई राज्य मिल्छ नै सुखको लागि । यो ड्रामा पनि अनादि बनेको छ । नयाँ दुनियाँमा सुख र शान्ति हुन्छ । त्यहाँ कुनै तुफान आदि हुँदैन । बेहदको शान्तिमा सबै शान्त हुन्छन् । यहाँ छ अशान्ति त्यसैले सबै अशान्त छ । सत्ययुगमा सबै शान्त हुन्छन् । आश्चर्यजनक कुरा छ नि । यो अनादि बनीबनाउ खेल हो । यी हुन् बेहदका कुरा । त्यो हदको बेरिस्टरी, इन्जिनियरिङ्ग आदि पढ्छन् । अहिले तिम्रो बुद्धिमा बेहदको ज्ञान (नलेज) छ । एकै पटक बाबा आएर बेहद ड्रामाको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । पहिले त बेहदको ड्रामा कसरी चल्छ, यो नाम पनि सुनेका थिएनौं । अहिले सम्भन्ध्यौ- सत्ययुग-त्रेता बितिसक्यो, त्यसमा यिनीहरूको राज्य थियो । त्रेतामा राम राज्य थियो, पछि फेरि अरू-अरू धर्म आए । इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन... । सबै धर्मका विषयमा पूरै थाहा छ । यी सबै २५०० वर्ष भित्रै आएका हुन् । त्यसमा १२५० वर्ष कलियुग हो । सबै हिसाब छ नि । यस्तो त होइन, सृष्टिको आयु नै २५०० वर्ष हो । होइन । ठीक छ, फेरि अरू को थिए, विचार गरिन्छ । यिनीहरूभन्दा पहिले अवश्य देवी-देवता हुनुपर्छ । ती पनि थिए त मनुष्य नै । तर देवी गुणवाला थिए । सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी २५०० वर्षमा । बाँकी आधामा उनीहरू सबै थिए । यो भन्दा धेरै त हिसाब-किताब निस्कन सक्दैन । फुल, पौने, आधा, चौथाइ । चार भाग छ । क्रमशः टुक्रा-टुक्रा गरिन्छ नि । आधामा त यो छ । भन्ने पनि गर्दछन्- सत्ययुगमा सूर्यवंशी राज्य, त्रेतामा चन्द्रवंशी रामराज्य । यो तिमी सिद्ध गरेर बताउँछौ । सबैभन्दा धेरै आयु उनको हुन्छ, जो पहिला-पहिला सत्ययुगमा आउँछन् । कल्प नै ५ हजार वर्षको छ । मानिसहरू ८४ लाख योनि भन्छन्, त्यसैले कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष भन्छन् । कसैले मान्दैन पनि । यति ठूलो दुनियाँ हुन पनि सक्दैन । त्यसैले बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । त्यो सबै हो अज्ञान र यो हो ज्ञान । ज्ञान कहाँबाट आयो, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । ज्ञानका सागर त एकै बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै मुखद्वारा ज्ञान दिनुहुन्छ । गौमुख भन्दछन् । यिनै गौ माताबाट तिमी सबैलाई एडप्ट गर्नुहुन्छ । यो थोरै कुरा सम्भाउन त धेरै सरल छ । एक दिन सम्भाएर छोड्यौ भने बुद्धि फेरि अरू अरू कुरामा लाग्नेछ । स्कुलमा एक दिन पढिन्छ या नियमित पढिन्छ ! ज्ञान एक दिनमा बुझ्न सकिदैन । बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ, त्यसैले अवश्य बेहदको पढाइ हुनुपर्छ । बेहदको राज्य दिनुहुन्छ । यहाँ बेहदको राज्य थियो नि । यी लक्ष्मी-नारायणले बेहदको राज्य गर्दथे । यिनले राज्य कसरी लिए ? यो कुरा कसैको सपनामा पनि छैन, जुन कुरा सोध्नु । उनीहरूमा पवित्रता धेरै थियो । योगी पनि हुन्, त्यसैले आयु पनि धेरै हुन्छ । हामी नै योगी थियौं । फेरि ८४ जन्म लिएर भोगी पनि अवश्य बन्नु छ । यी पनि अवश्य पुनर्जन्ममा आएका होलान् । मानिसहरूले यो जान्दैनन् । यिनलाई भगवान् भगवती भनिदैन । यिनीहरूभन्दा पहिले त कोही पनि थिएनन् जसले ८४ जन्म लिएको होस् । पहिला-पहिला जो सत्ययुगमा राज्य गर्छन् तिनले नै ८४ जन्म लिन्छन् । फेरि नम्बरबार तल आउँछन् । हामी आत्मा नै देवता बन्नेछौ फेरि हामी नै देवता, हामी नै क्षत्रिय... डिग्री कम हुँदै जान्छ । गायन पनि छ- पूज्य सो पुजारी, सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छन् । यसरी पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा तल झर्छन् । यो कति सहज छ । तर माया यस्तो छ, जो सबै कुरा भुलाइदिन्छ । यी सबै प्वाइन्टहरू एकत्रित गरेर किताब आदि बनाए पनि त्यो त केही पनि रहँदैन । यो अस्थायी हो । बाबाले कुनै गीता

सुनाउनुभएको थिएन । बाबाले त जसरी अहिले सम्झाइरहनुभएको छ त्यसरी नै सम्झाउनुभएको थियो । यी वेद-शास्त्र आदि सबै पछि बन्छन् । यो सबै सामग्री जो छन् विनाश भयो भने सबै जलेर जान्छ । सत्ययुग-त्रेतामा कुनै पुस्तक हुँदैन फेरि भक्तिमार्गमा बन्छन् । कति चीज बन्छन् । रावणलाई पनि बनाउँछन् तर बेसमझबाट । केही पनि भन्न सक्दैनन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ । यो हर वर्ष बनाउँछन् र जलाउँछन् । अवश्य यो ठूलो दुश्मन हो । तर दुश्मन कसरी हो, यो कसैले पनि जान्दैनन् । उनीहरूले सम्झन्छन्— सीता चोरेर लिएर गयो, त्यसैले सायद दुश्मन हो । रामकी सीता चोरेर लिएर गयो, त्यसैले ठूलो डाँकू भयो नि... कहिले चोरी गन्यो ? त्रेतामा भनौं वा त्रेताको अन्त्यमा ? यी कुरामा पनि विचार गर्नुपर्छ । कहिले चोरी हुनुपर्छ ! कुनचाहिँ रामकी सीता चोरी भयो ? के राम-सीताको पनि राजधानी थियो र ? एकै राम-सीता चल्दै आएका हुन् र ? यो शास्त्रमा मानौं एक कहानी लेखिएको छ । विचार गरिन्छ, कुन चाहिँ सीता ? १२ नम्बर हुन्छन् नि राम-सीता । त्यसैले कुनचाहिँ सीतालाई चोरियो ? अवश्य पछाडिकी होलिन । यो जो भन्दछन् रामकी सीता लग्यो । रामको राज्यमा सारा समय एको नै राज्य त हुँदैन । अवश्य राजवंश (डिनायस्टी) हुनुपर्छ । त्यसैले कुनचाहिँ नम्बरकी सीता चोरियो ? यो सबै धेरै बुझ्नुपर्ने कुरा हो । तिमी बच्चाहरू बडो शीतलतासँग कसैलाई पनि यो सबै रहस्य सम्झाउन सक्छौ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— भक्तिमार्गमा मनुष्य कति धक्का खाँदा खाँदा दुःखी भएका छन् । जब अति दुःखी हुन्छन् तब पुकार्छन्— बाबा यस दुःखबाट छुटाउनुहोस् । रावण त कुनै चीज होइन । यदि हो भने आफ्नो राजालाई हरेक वर्ष किन मार्छन् ! रावणकी पत्नी पनि अवश्य होलिन । मन्दोदरीलाई देखाउँछन् । मन्दोदरीको पुतला बनाएर जलाएको कहिल्यै देखिदैन । बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— यो हो नै भुटो माया, भुटो काया... । अहिले तिमी भुटो मनुष्यबाट सच्चा देवता बन्नको लागि बसेका हौ । फरक त छ नि । त्यहाँ त सधैं सत्य बोल्छन् । त्यो हो सत्यखण्ड । यो हो भुटोखण्ड । त्यसैले भुटै बोलिरहन्छन् । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानसागर बाबा सधैं जुन बेहदको पढाइ पढाउनुहुन्छ, त्यसमा विचार सागर मन्थन गर्नु छ । जो पढेका छौ, त्यो अरूलाई पनि अवश्य पढाउनु छ ।
- २) यो बेहदको ड्रामा कसरी चलिरहेको छ, यो अनादि बनिबनाऊ आश्चर्यजनक ड्रामा हो । यस रहस्यलाई राम्ररी बुझेर फेरि बुझाउनु छ ।

वरदानः— हदको रोयल इच्छाबाट मुक्त रहेर सेवा गर्ने निःस्वार्थ सेवाधारी भव

जसरी ब्रह्मा बाबाले कर्मको बन्धनबाट मुक्त न्यारा बन्ने प्रमाण (सबूत) दिनुभयो । सिवाय सेवाको स्नेहभन्दा अरू कुनै बन्धन छैन । सेवामा जुन हदको रोयल इच्छा हुन्छ त्यसले पनि हिसाब-किताबको बन्धनमा बाँध्छ, सच्चा सेवाधारी यस हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त रहन्छन् । जस्तै देहको बन्धन, देहको सम्बन्धको बन्धन हुन्छ । त्यस्तै सेवामा स्वार्थ, यो पनि बन्धन हो । यस बन्धनबाट वा रोयल हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त निःस्वार्थ सेवाधारी बन ।

स्लोगनः— प्रतिज्ञालाई फाइलमा नराख, फाइल बनेर देखाऊ ।